

Samenspraak tussen Roerdomp en Steenuil over de opstanding van Christus.

- Roerdomp:** Dag Steenuil, wat een machtig gezicht vriend, als het gelaat des aardrijks door de Schepper weer als nieuw gemaakt wordt.
- Steenuil:** Ja Roerdomp, Salomo schrijft in zijn Hooglied: De wintertijd is voorbij gegaan, de bloemen worden weer gezien, de zang tijd genaakt. Ook wordt de stem van de tortelduif weer gehoord,
- Roerdomp:** O Steenuil, terwijl enige tijd geleden alles nog dor en doods was.
- Steenuil:** Ja Roerdomp, zo was het immers ook voor de waarneming van allen die Jezus zo innig liefhadden, zonder Jezus was alles dor en doods. De afgehouden tronk van Isai die zo heerlijk tot bloei gekomen was, en die zulke kostelijke vruchten voort gebracht had was op Golgotha neergeveld.
- Roerdomp:** Ja vriend, en deze heerlijke Wijnstok is ook nog begraven. De vijand juicht. Hij, die gevallen is kan niet weder opstaan.
- Steenuil:** O Roerdomp, maar de Grote Landman de Vader, zal Zijn Zoon opwekken ten uiterste dagen. Dood en graf kunnen Hem niet meer vasthouden.
- Roerdomp:** God zend een engel die het graf ontsluit. En o vriend, de grote Curios, treed uit het graf als Overwinnaar naar buiten.
- Steenuil:** De doornen kroon heeft Hij verwisseld voor de glorie kroon, en zal nu voor eeuwig bloeien op het hoofd van Davids grote Zoon.
- Roerdomp:** O Steenuil, we kunnen geloven, dat er in de Hemel een zeer groot gejuich is opgegaan. Immers is er blijdschap in de hemel, als een zondaar zich bekeerd. Zou over het feit, dat Christus opgestaan is, geen grote blijdschap in de hemel geweest zijn.
- Steenuil:** Zeer zeker vriend, Hij is opgestaan tot rechtvaardigmaking voor Zijn gehele kerk. Al de zielen uit het Oude Testament zijn in de hemel verblijd geweest, want de kwitantie is nu voldaan. Maar ook al de uitverkorenen, die nog geloven zullen dat hun zonden verzoend zijn, zullen dat op Gods tijd weten. Want de schuld des volks is uit Uw boek gedaan. En het is nu door Zijn opstanding ,als verzegeld.
- Roerdomp:** O Steenuil, een van de oude vaders zegt het zo kostelijk; God de Vader neemt de pen op, doopt deze in het bloed van Zijn Zoon, en tekent de kwitantie voldaan.
- Steenuil:** Ja vriend, als dat gebeuren mag in een mens zijn leven, is dit de blijdeste dag van zijn of haar leven. Ze zouden het wel uit willen jubelen voor de ganse wereld.
- Roerdomp:** Maar vriend, zie daar Maria Magdalena dwalen door het hof van Arimathea, ze zoekt haar Liefste
- Steenuil:** Maar Jezus ziet ze dwalen, want Jezus heeft ze allang gezien, en Hij gaat zich aan haar openbaren.

- Roerdomp:** Eerst meent ze dat het de hovenier was, maar o, als Jezus haar naam noemt, dan veranderd haar droefheid plotseling in een onuitsprekelijke blijdschap.
- Steenuil:** Maria kreeg de opdracht om het de discipelen aan te zeggen, dat Hij op zou varen tot Zijn Vader, maar ook tot hun Vader. Wat een boodschap vriend.
- Roerdomp:** O Steenuil, daar gaat Maria. Hoe liefelijk zijn toch de voeten die het goede boodschappen.
- Steenuil:** Ja Roerdomp, zo kan het zijn dat men onder één of andere leraar een zegen heeft ontvangen. O hoe liefelijk zijn dan die voeten die het goede boodschappen.
- Roerdomp:** Ja vriend, het kunnen zelfs kleine voetjes zijn, zoals dat dochttertje dat op de schoot van haar vader ging vertellen wat de zondag school juffrouw vertelde, en dit voor deze man tot grote zegen mocht zijn.
- Steenuil:** Maar vriend, laten we eens verder gaan bezien hoe het met de discipelen gaat, die op de eerste dag van de week achter de gesloten deuren zitten.
- Roerdomp:** Ja Steenuil, toen Jezus nog in hun midden was voelde zij zich veilig. Immers hoe vele keren hadden zij zijn Goddelijke almacht aanschouwd. Maar nu Jezus niet meer bij hun was, zitten ze bevreesd achter de gesloten deuren.
- Steenuil:** O Roerdomp, aan de zijde van de vijand was macht. Ook Gods volk moet dat veelal zo ondervinden, ze staan vaak zo machteloos naar hun waarneming en soms zo alleen. Boze tongen maken hen verdacht. O vriend hoe benauwd kan dat zijn, ze hebben tegen zo'n overmacht geen geweer in de strijd.
- Roerdomp:** Maar dan o vriend, daar staat Jezus zo plotseling in het midden van de discipelen en zegt; Vrede zij u lieden.
- Steenuil:** O Roerdomp, zo zal de Koning van de Kerk Zijn ware volgelingen ook nooit verlaten. Want plotseling ongedacht en onverwachts gaat Hij Zijn volk toespreken; Ik zal u nooit begeven of verlaten.
- Roerdomp:** Je kan geloven vriend, dat de discipelen even sprakeloos waren, toen zij zo eensklaps hun dierbare meester in levende lijve voor zich zagen staan. Ach Steenuil, eigenlijk geen wonder dat ze het van blijdschap niet konden geloven.
- Steenuil:** Ach vriend, wat ik nu ga zeggen zijn zo maar wat gedachten, maar omdat je verschillende keren leest dat ze Jezus eerst niet kenden. Zou het niet zo kunnen zijn Roerdomp, dat Jezus die voor Zijn dood een Man van smarten en de lijdende Knecht genoemd werd, omdat Hij de krankheden van Zijn volk en smarten gedragen heeft, een lijdende en smartelijke trek op zijn aangezicht had. Maar nu na zijn opstanding als de opgestane overwinnaar een geheel andere uitstraling gekregen heeft. Immers nu was Hij de verhoogde Middelaar. O vriend, geloof maar dat er een glans op Zijn aangezicht gelegen heeft waardoor Hij door Zijn volgelingen moeilijk te herkennen was.

- Roerdomp:** Ja vriend, dat zou eens gemakkelijk kunnen. Want in dat verband moet ik zo denken aan een lief kind van God uit de vorige eeuw. Hij woonde in Capelle aan de IJssel. Deze man had zijn gehele leven een longkwaal waardoor hij dag en nacht het zeer benauwd had. Vlak voor zijn sterven kreeg hij het ook nog benauwd naar de ziel en riep uit: Hij is niet aan de poort. Maar o vriend, eensklaps nam God de benauwdheid naar het lichaam en ziel weg, en toen riep Hij het uit: Hij is aan de poort. O broeder, hij kreeg een glans op zijn gezicht, heel zijn wezen was veranderd en juichend ging hij heen naar Hem die zijn ziel lief had.
- Steenuil:** Ontroerend toch vriend. Maar laten we eens teruggaan naar de discipelen. Jezus was weer weggegaan. Maar toen die Thomas , hij geloofde er helemaal niets van wat de discipelen vertelden. O vriend, zo zie je toch ook weer, dat een persoonlijke openbaring nodig is, met een ander zijn bevinding kun je het immers niet doen.
- Roerdomp:** Maar Christus laat Zijn volk niet in de steek al zijn ze nog zo ongelovig. Wat een Zaligmaker toch vriend.
- Steenuil:** Zeg dat wel , want Thomas zit daar vol ongeloof te zuchten en eensklaps is Jezus daar en gaat Zijn Handen en zijde tonen aan Thomas. O, wat is er toen door Thomas heen gegaan. Je hoort hem uitroepen: Mijn Heere en Mijn God. Wat een diepte toch vriend. Thomas mocht door het geloof zien dat Jezus niet alleen mens was maar ook God. Je kan geloven broeder dat er geen geest meer in Thomas was.
- Roerdomp:** Ik geloof vriend, dat de andere discipelen dit alles ontroert aangehoord hebben en ook voor hen zelve versterkt zijn in het geloof.
- Steenuil:** O Roerdomp, een grote schare heeft door de eeuwen heen dit getuigenis van Thomas na gestameld
- Roerdomp:** Ja vriend, de profeet Jesaja die ver voor Thomas leefde, getuigde al dat het kind dat eens geboren zou worden, Wonderlijk, Sterke God en een Vader der eeuwigheid zou genaamd worden. Dus Jesaja sprak al over de Godheid van Christus.
- Steenuil:** Maar broeder, laten we ook nog wat stilstaan bij de verschijning van Jezus aan Zijn discipelen aan de zee van Tiberias.
- Roerdomp:** Ja vriend, en dan in het bijzonder bij het gesprek dat Jezus had met zijn discipel Petrus.
- Steenuil:** O vriend, wat is het geweest voor Petrus en de andere discipelen die om dat vuurtje geschaard zaten. En wat is er door de ziel van Petrus gegaan, hij had zijn meester immers driemaal verloochend
- Roerdomp:** O vriend, geloof maar dat het gestormd heeft in de ziel van Petrus, maar Jezus had het immers al gezegd, dat Satan zou trachten Petrus te ziften als de tarwe. Maar wat oneindig groot man, want Jezus had al voor Petrus gebeden, dat zijn geloof niet zou ophouden.

- Steenuil:** O, wat bemoedigend voor al Zijn kinderen, ze hebben een voorspraak bij de vader.
- Roerdomp:** Ja vriend, anders was het zeker een verloren zaak. Maar vriend, Petrus had zijn Meester driemaal verloochend. En nu mag Petrus driemaal zijn liefde voor Jezus verklaren.
- Steenuil:** Ja , de liefdeband tussen Petrus en zijn Meester is nu weer geheel hersteld. Zo balsemt Jezus de wonden en heelt alle smart.
- Roerdomp:** Maar wat een heerlijke opdracht krijgt Petrus, hij mag de lammeren en schapen van Jezus gaan weiden en hoeden.
- Steenuil:** O Roerdomp, laten we nu eens bezien wat nu eigenlijk waarlijk lammeren zijn. Daar is immers al zo ontzaglijk veel strijd over geweest.
- Roerdomp:** Ja, want volgens de leer van de volgelingen van ds. Kersten zijn lammeren degenen die stil gezet zijn op hun zondige weg. Dus overtuigd zijn van hun zonden en ellende, deze zijn dan wederom geboren meent men. Want een bekende uitspraak van ds. Mallan was: wedergeboorte begint met ellendekennis. Men is dan wederom geboren en gerechtvaardigd maar weet dit nog niet. Ook kent men volgens deze leer Christus nog niet. Dus dat zijn dan volgens deze leer kleintjes in de genade of lammeren.
- Steenuil:** Dus vriend, deze lammeren kennen de goede Herder nog niet. Men heeft dan waarschijnlijk nog nooit een kudde schapen met hun lammeren en hun Herder gadegeslagen. Immers, juist de lammeren liggen zo teer bij de Herder. Hij neemt ze op in Zijn schoot en vertroetelt ze. En ze horen Zijn stem en zien Zijn vriendelijk gelaat. Zo een lammetje kent de Herder.
- Roerdomp:** O Steenuil, er zijn er die soms 40 of 50 jaar met een overtuiging bekeerd zijn, ze blijven dan altijd lammetjes. Heb jij wel eens in de natuur gezien vriend, dat een lammetje altijd een lammetje bleef?
- Steenuil:** Acht vriend, lammetjes worden immers in de loop van de tijd schapen. Zo moet er wasdom in de genade zijn. Ze zullen de goede Herder meer en meer leren kennen. Ze volgen Hem want ze kennen Zijn stem. Trouwens vriend, Jezus zegt zelf ik ken de Mijne en wordt van de Mijne gekend. Ook die lammetjes horen bij de Zijnen.
- Roerdomp:** Ja vriend, daarom leerde de oude vaders, dat degene die werkelijk wederom geboren zijn, weten dat hun zonden vergeven zijn. En dat dan ook Christus gekend wordt. Ook al zijn het lammetjes, het zijn dan kleintjes in de genade. Waarvan ds. Van der Groe zegt: dan gaan ze hun eerste stapjes zetten.
- Steenuil:** O Roerdomp, je ziet het zo voor je. Daar zit Jezus met de discipelen om het vuurtje waarop de vis gebraden wordt. Wat een feestmaaltijd is dat voor de discipelen.
- Roerdomp:** Ja vriend, het is toch ook weer een versterking van hun geloof geweest. Zo is ook het avondmaal voor Gods volk een versterking van hun geloof. Ja, dan mogen ze een ogenblik als een arme zondaar rusten in dat heerlijk volbrachte werk van Christus.

- Steenuil:** O vriend, daar is niet eens altijd een kerkdienst voor nodig. Ik meen dat het die lieve knecht Huntington was, die eens op een avond laat thuis kwam en toen samen met zijn Meester met een oude korst brood en wat water avondmaal mocht vieren. Ook ik zelf vriend, heeft dit ook eens zo mogen vieren. O vriend, dan is men boven het stof en dan word er een beginsel van eeuwige vreugde in de ziel ervaren en kan met gesterkt en getroost weer verder reizen.
- Roerdomp:** Zo word dus Petrus in zijn ambt hersteld en mag hij de lammeren en schapen gaan weiden en hoeden.
- Steenuil:** O Roerdomp, als je de kostelijke brieven van Petrus leest, dan heeft hij dat ook getrouw gedaan. God gebruikte een predicatie van hem, waardoor er drieduizend lammeren werden geboren. Die hij ook ging weiden in de grazige weiden van Gods woord.
- Roerdomp:** O geloof maar Steenuil, dat Petrus boven het stof was na dat gesprek met Jezus. Wat zal hij er veel aan terug gedacht hebben. Ja vriend, satan moest daar wijken. Immers, waar Jezus komt moet hij vluchten.
- Steenuil:** Ook kan satan het niet verdragen als er psalmen gezongen worden. Zo heb ik het eens gehoord van een Godvrezende vader die een zoon had die ook bedeed was met de vreze des Heeren. Deze jongen had ook zeer veel last van de aanvallen van de vorst der duisternis. Zodra zijn vader dat bemerkte nam hij plaats achter zijn orgeltje en samen zongen ze dan een paar psalmen en in de dadelijkheid moest de duivel wijken.
- Roerdomp:** Ach vriend, wat zal het straks zijn voor dat volk als de drijver voor altijd op zal houden, er zal dan een rust overblijven voor het volk van God.
- Steenuil:** Ik schrik van de tijd Roerdomp, Je zou wel willen vriend, dat de tijd stilstond als je over deze zo kostelijke stof met elkaar aan het spreken bent, maar het klokje tikt gewoon door.
- Roerdomp:** Ik schrik ook van de tijd Steenuil. Maar vriend eens zal er echt geen tijd meer zijn. Wat een gelukkig volk toch, dat straks eeuwig storeloos zich mag verlustigen in Hem, die dood geweest is maar nu leeft tot in alle eeuwigheid. Hopelijk tot de volgende keer Steenuil.
- Steenuil:** Gegroet vriend.